

HOMILIE DERDE ZONDAG VAN DE VEERTIGDAGENTIJD B ZA 3 / ZO 4 MAART 2018

In sommige plaatsen zijn de kerkgebouwen heel bijzonder. Zo bijvoorbeeld ons kerkgebouw. Vorig jaar werd er landelijk een actie gehouden om mensen weer in de kerk welkom te heten. 'Back to church'. De actie had landelijk de wat merkwaardige naam meegekregen 'kerkproeverij'. Maar men kan in dit woord een uitnodiging vernemen om datgene wat een kerkgebouw is en wat in de kerk gebeurt, op je te laten inwerken. Kerkgebouwen maken meestal direct indruk op mensen en ze nodigen uit om binnen te lopen. Niet voor niets gaan vakantiegangers maar zelden aan een kerk voorbij. Niet voor niets worden mensen spontaan stil in een kerkgebouw of gaan zachter praten. De ambiance is immer altijd ook belangrijk, want het kerkgebouw is voor de heilige eredienst aan God bedoeld en het verplaatst ons in een andere sfeer dan de alledaagsheid. De kerk kent een mystieke sfeer.

De term 'kerkproeverij' nodigt ons uit om eens even stil te zijn en tot rust te komen en eens alle zintuigen de kans te geven om het gebouw met zijn mystieke sfeer in je op te nemen. Het nadeel van onze grote vertrouwde met ons mooie neo-romaanse kerkgebouw is, dat we het niet meer 'proeven'.

Gasten daarentegen voelen zich geraakt. Dit is een Godshuis. De Godslamp bij het tabernakel brandt. Hier woont God. Een plaats voor God in ons midden.

Zo zal ook Jezus als 12 jarige jongen onder de indruk geweest zijn van de tempel te Jeruzalem. Hij bleef zelfs achter in de tempel en raakte in gesprek met de geleerde schriftgeleerden. Het was voor Hem het huis van de hemelse Vader. Daar weerklonken de psalmen in de gewelven. Daar was het 'heilige der Heiligen'. Daar wilde hij blijven, op die heilige plaats.

Maar er kan ook teleurstelling zijn. Zo is onze kerk helaas voor velen tot een soort snelle hap geworden. Wat er gebeurt, mag niet te lang duren, zodat we weer snel buiten zijn. Men neemt zich niet de tijd om te proeven wat de kerk uitstraalt en wat ze ons aan heiligs in haar vieringen te bieden heeft. Als iemand aan de kerk niet de betekenis toekent, die ze in ons gelovig aanvoelen heeft, als iemand verblijft met zijn hart, dan ergert ons dat. We vinden dat ongepast.

Een soortgelijke ervaring doet Jezus op in het evangelie van vandaag. Het verbaast ons eigenlijk, hoe de altijd zo zachtmoedige Jezus hier met een ongekende felheid te werk gaat en verkopers van schapen en duiven en geldwisselaars met een zweep de tempel uitdrijft. De verontwaardiging van de joden is alleszins te begrijpen en kwaad vragen zij Jezus, waar Hij het recht vandaan haalt om zo te handelen. Maar Jezus komt daarom zo in het geweer, omdat God in het geding is. De tempel van God is Jezus zeer dierbaar. Jezus doorziet hoe veruiterlijkt deze eredienst geworden is. Het hart van de verkopers is niet bij de God, die in de tempel door een offer geëerd zou moeten worden, maar bij het geld dat te verdienen is. In een heilige toorn jaagt Jezus mens en dier de tempel uit. De tempel is een plaats die eerbied verdient.

Niet alle plaatsen zijn zo heilig als een kerkgebouw, maar waaraan we toch erkenning willen geven. Zo'n plaats is bijvoorbeeld een kerkhof. Deze plaats verdient het om in stand en onderhouden te worden. Wanneer op een kerkhof graven worden geschonden, voelen we ons gekwetst. Niet alleen de nabestaanden, iedere parochiaan doet het pijn, als zoiets gebeurt.

Daarom moet een kerkhof een waardige plek zijn. Dank, dat met zoveel hulp en steun ons kerkhof weer die waardige plaats is.

Maar ons kerkhof was nog niet volledig. Nu wel, want er is een monument opgericht voor allen die ons in de oorlog ontvallen zijn. Wij willen de

namen van de oorlogsslachtoffers bewaren en hen niet aan de vergetelheid
orijs geven.

Dit monument is een herinneringsteken, maar ook een 'Mahnmal'. Het is een
oproep tot vrede. De mens moet zich niet tot oorlog laten verlagen. De mens
mag dat niet, want daarmee miskent de mens zichzelf, die als beeld van God
geschapen is om ook vorm te geven wat God ons toewenst: nl. vrede. Vrede is
de boodschap van kerstmis en de wens van de verrezen Heer als hij aan de
apostelen verschijnt is wederom 'vrede'. Oorlog is ook het ergste wat de
mensheid elkaar kan aandoen. Wij zijn tot vrede geroepen en om mensen van
vrede te zijn. In Israel klinkt steeds als begroeting 'sjaloom', oftewel
'vrede'. Dat wij mensen van vrede mogen zijn.